

МОТИВИ по нощ № 48/2023 год. на ОС- Хасково:

С обвинителен акт Окръжна прокуратура - Хасково е повдигнала обвинение против Т. К. /Т. К. /, **** гражданин от гр.***, ****, постоянно живущ в същия град затова, че:

1/ На 30.11.2022 год. на ГКПП „Капитан Андреево - шосе“, община Свиленград, област Хасково превел през границата на страната от Република Турция в Република България чуждия гражданин Й.А., гражданин на ****, без разрешение на надлежните органи на властта, като за превеждането е използвал моторно превозно средство – товарен автомобил марка „Скания“, **** рег.№ ***** – престъпление по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК;

2/ по същото време и на същото място дал дар – парична сума в размер на 350 евро с левова равностойност 684.53 лв. /една банкнота с номинал 200 евро със сериен № ****, една банкнота с номинал 100 евро със сериен номер *** ***** и една банкнота с номинал 50 евро със сериен № *** ***** на длъжностно лице - полицейски орган, а именно – Х.Н.П., *** в **** в ****, за да не извърши действие по служба по чл.102 ал.1 т.2 от ЗМВР /за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през граничните ГКПП-та, когато те не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт/, като го пропусне да премине с товарен автомобил марка „Скания“, **** рег.№ ***** и с намиращия се в него чужд гражданин Й.А., гражданин на ****, преведен през границата на страната, без разрешение на надлежните органи на властта - престъпление по чл.304а вр. чл.304 ал.1от НК.

Подсъдимият заявява, че желае да се проведе съкратено съдебно следствие по реда на чл.370 и сл. от НПК и то при условията на чл.371 т.2 от същия, като се признава за виновен по така предявеното му обвинение, заявява, че признава всички факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и дава съгласие да не се събират доказателства за проверка на същите. Декларира съгласие самопризнанието му и всички събрани на досъдебното производство доказателства да се ползват при постановяване на присъдата.

Прокурор от ОП – Хасково намира и двете повдигнати обвинения доказани и от обективна, и от субективна страна и пледира за постановяване на осъдителна присъда съобразно правните квалификации, по които те са повдигнати. Относно налагането на наказания намира, че са налице законни основания за приложението на чл.55 ал.1 т.1 от НК, идентични и за двете престъпления, като наред с положителните характеристични данни на подсъдимия, оказаното съдействие за разкриване на обективната истина и цялостното положително процесуално поведение, изразени съжаление и разкаяние, сочи и обстоятелството, че превозваното лице е негов близък роднина, бил е преведен напълно безкористно и не се отнася за типично престъпление от този вид /по чл.280 от НК/, което иначе предизвиква силен, негативен обществен отзвук тъкмо в настоящия момент. Предлага за престъплението по чл.280 ал.2 т.3 и 4 вр. ал.1 от НК да се наложи наказание „лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца, като на осн. чл.55 ал.3 от НК за това престъпление да не се налага наказание „глоба“, а за престъплението по чл.304а вр. чл.304 ал.1 от НК - наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и наказание „глоба“ в размер на 3000 лв., като на осн. чл.23 от НК се определи на подсъдимия едно общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на по-тежкото, чието изтърпяване се отложи по реда на чл.66 ал.1 от НК със срок от три години и се присъедини към него наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.

Защитникът на подсъдимия на свой ред намира, че фактическата обстановка следва да се приеме за установена съобразно изложеното по обвинителния акт и че са осъществени признаците на престъпленията, за които са повдигнати обвинения. Намира, че поисканите от прокурора наказания ще постигнат целите, прокламирани от НК и са напълно достатъчни за

поправянето и превъзпитанието на подсъдимия, който при това е бил задържан под стража, считано от датата на извършване на деянието.

Подс.Т. К. заявява, че признава вината си и изразява съжаление за стореното.

Като съобрази самопризнанието на подсъдимия в съвкупност със събраните на досъдебното производство доказателства, Хасковският окръжен съд при условията на чл.373 ал.3 от НПК приема за установена следната фактическа обстановка:

По фактическата обстановка:

Подсъдимият Т. К. е на ***, ***, ***, гражданин, постоянно живущ в гр.***, ***, ***, ***, грамотен със *** образование, ***. Има *** деца. С положителни лични характеристични данни.

Като ***, подсъдимият нямал постоянна работа, а бил наеман инцидентно, за конкретен курс. В края на 2022 год. дружеството „****“ му възложило изпълнението на курс от Турция до Г. с транспортно средство, собственост на същото - товарен автомобил марка „Скания“, *** рег.№ **** с хладилно товарно ремарке „Шмиц“, *** рег.№ ****.

Съгласно Регламент /ЕС/ 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14.11.2018 год. – Приложение №1 към чл.3, Турция е „трета страна“, чиито граждани трябва да притежават виза за преминаване на външните граници на съюза.

Й.А., *** гражданин, род. на *** год. бил племенник на подс.Т. К., син на негова сестра. Самият Й.А. имал сестра, омъжена и живуща във ****. Той много искал да замине да живее и работи в **** при сестра си. Многократно умолявал и увещавал вуйчо си – подсъдимият – да го вземе при някой от курсовете си до **** и да го превози дотам. Подсъдимият познавал реда за преминаване на външните граници на съюза, знаел, че неговият племенник няма виза, няма да бъде допуснат да ги пресече и бил наясно, че такова превозване би било нелегално, т.е. престъпление. Затова му отказвал. Няколко дни преди последният курс обаче, племенникът отново му се обадил, подновил молбата си и му заявил, че така или иначе ще намери начин да замине за ****. Подсъдимият склонил да го вземе и се опита да го превози. Дватамата се уговорили да се чакат на паркинг близо до границата с Б..

Следобед на 30.11.2022 год. Й.А. пристигнал на паркинга, където вече го чакал подсъдимия с управлявания от него товарен автомобил марка „Скания“, *** рег.№ **** с хладилно товарно ремарке „Шмиц“, *** рег.№ ****. Качил се при него. Когато наближили граничния пункт между Т. и Б., подсъдимият му казал да легне на по-горе разположеното от двете легла за почивка на водача в кабината на товарния автомобил, сложил пред него голям сак с дрехи, повдигнал леглото към тавана и го закопчал. Разчитал, че тъй като племенникът му е с доста слабо телосложение, по този начин ще прикрие присъствието му достатъчно добре.

Подсъдимият преминал успешно с така укрития своя племенник през турската граница и навлязъл на българската територия.

Около 17:30 часа на 30.11.2022 год. управлявания от него товарен автомобил се установил на линията за гранична проверка на ГКПП „Капитан Андреево“ – т.нар. първа линия.

По това време там на работа били свидетелите Д. С. и Х. П., служители на *****, заемащи длъжността „****“ в **** на ****. Съгласно утвърдения график за работа за 30.11.2022 год., двамата били дневна смяна - за времето от 8 до 20 часа. Били разпределени на платно „Влизачи тежкотоварни автомобили“. Свид.Д. С. осъществявал физическа проверка на кабините на товарните автомобили за наличие на укрити лица, а свид.Х. П. – физически контрол на ремаркетата с уред „газ анализатор“ за наличие на укрити лица в тях. Служебните си задължения изпълнявали с униформа в тъмнозелен цвят, утвърдена за служителите на „Гранична полиция“, с надписи „****“ по

нея на български и ***** език, удостоверяващи служебното им качество на полицейски орган.

След установяването на товарната композиция, управлявана от подс.К. за проверка на първа линия, свид.С. пристъпил към проверка на кабината. През предното стъкло възприел наличието само на едно лице – **** - подсъдимия. Свидетелят отворил предна дясна врата на кабината, изкачил се по стъпалата и огледал за наличието на други лица. Междувременно попитал на **** език подсъдимия какъв е товара, за къде пътува и дали е сам. Подсъдимият отговорил също на **** език, че товарът е за Г. и пътува сам. Кабината била оборудвана с две легла за почивка за водачите и свидетелят забелязал, че горното легло е прибрано към тавана, а на долното няма багаж. Свид.С. приканил подсъдимия да свали горното легло, за да го провери. Подсъдимият не реагирал на разпореждането, а продължавал да седи на седалката. След кратко изчакване и вече притеснен, той дръпнал леко леглото от тавана. Това не било достатъчно, за да се осъществи проверката и свидетелят приканил водача да свали леглото докрай и изцяло. Той вече бил забелязал, че леглото е леко провиснало от някаква тежест. Тогава подсъдимият, с бавни движения и видимо притеснен, издърпал леглото до долу и свид.С. възприел, че зад положения сак е укрит мъж. Запитал подсъдимия кое е това лице и има ли документи за пътуване, на което последният отговорил, че това е негов племенник, който пътува без паспорт и виза. Свид.С. поразпитал укрития мъж, който потвърдил, че е **** гражданин и няма изискуемите документи за пътуване в ЕС.

Свид.С. докладвал за случая на своя пряк началник свид.Н. Р.. Същият разпоредил товарната композиция да бъде отклонена, за да не пречи на трафика, а свидетелят да остане при нея като охрана до идването му. Като пристигнал на място, свид.Р. на свой ред разпитал подс.К. и укрития Й., които му разказали, че вторият пътува без документи и е бил укрит от първия с цел да стигне до Г.. Била установена и самоличността на укрития Й.А. от представена ***** лична карта.

Свид.Р. разпоредил свид.Х. П. да охранява товарния автомобил и пътуващите в него, а свид.С. да се върне на трасето и да продължи изпълнението на преките си служебни задължения.

Свид.П. отишъл до товарния автомобил. Подсъдимият седял на мястото на водача, а укритият Й. седял на леглото за почивка, както им било указано. Свид.П. застанал до предната дясна врата на кабината отвън. Подс.К. започнал да му говори нещо, но той не го чувал и разбирал добре. Свидетелят отворил вратата и се качил на стъпалата, за да чува и вижда подсъдимият. Последният го попитал на **** може ли да направи нещо, за да бъде пропуснат да продължи пътя си към Г.. П. му отговорил, че ще бъде задържан за извършване на престъпление.

Подсъдимият си дал сметка, че за него ще настъпят крайно неблагоприятни последици. Преценил, че не само ще бъде съден за извършено престъпление, но и ще злепостави дружеството - превозвач и занапред няма да получава работа и доходи. Затова решил да даде подкуп – пари, за да мотивира **** да наруши служебните си задължения. Поставил в паспорта си парична сума от 350 евро - една банкнота с номинал 200 евро със сериен № ****, една банкнота с номинал 100 евро със сериен номер *** ***** и една банкнота с номинал 50 евро със сериен № **** *****, поизправил се на седалката, протегнал ръка и го подал на свид.П.. Последният поел паспорта, за да разбере за какво водачът държи да бъде проверен. Когато възприел поставените вътре банкноти, попитал подс.К. защо му ги дава. Той отвърнал, че предлага на свидетеля да ги вземе и да го пусне да продължи с камиона и укрития.

Свид.П. незабавно уведомил ръководителя на групата свид.Н. Р. за случилото се. Свид.Р. отишъл повторно до камиона. Видял паспорта с поставените в него банкноти и на свой ред попитал подсъдимия за какво дава тези пари. Подсъдимият отговорил по същия начин – за да им бъде позволено да продължат пътуването си. Свид.Р. попитал Й. дали е

видял, че вуйчо му дава пари на ****, но последният отрекъл. След това извикал разследващ полицай, който извършил оглед на местопроизшествие /протокол на л.10-16 от ДП/, с което първо действие по разследването по реда на чл.212 ал.2 от НПК е започнало настоящото досъдебно производство /ДП/. При самия оглед били иззети като веществени доказателства /ВД/ и трите броя банкноти съответно от 200 евро, 100 евро и 50 евро. По-късно същите са били предмет и на оглед на ВД /л.58-63 от ДП/.

Към 30.11.2022 год. свид.Х.П. работел в *****/ - *** към ***** при ***** Свидетелят бил *** в **** на ****, със специфично наименование на длъжността „*****“. На тази длъжност е встъпил на 4.04.2022 год. с Акт за встъпване от същата дата /л.69 от ДП/.

Правомощията на длъжността, която свидетелят заемал, са регламентирани в ЗМВР, Наредба за граничните контролно-пропускателни пунктове и Инstrukция №8121з-813/9.VII.2015 год. за реда и организацията за осъществяване на гранични проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от министъра на вътрешните работи, а така също и в длъжностната му характеристика. Същите включват властнически правомощия за осъществяване на дейности по извършване на гранични проверки.

Съгласно чл.102 ал.1 от ЗМВР, за осъществяване на граничен контрол полицейските органи извършват гранични проверки на лицата, предметите в тяхно владение и превозните средства и не допускат преминаването им през ГКПП, когато не отговарят на условията. Укритият Й.А. не е отговарял на условията на посочения Регламент /ЕС/ 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14.11.2018 год. – Приложение №1 към чл.3 и като **** гражданин /от “трета страна“ по смисъла на същия/ не е имал право да преминава външна граница на съюза без виза.

Съгл. чл.142 ал.1 т.1 от ЗМВР, служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи. Според чл.37 ал.1 т.1 от същия, Главна дирекция „Гранична полиция“ е национална, специализирана структура за осъществяване на оперативно-издирвателна, охранителна дейност, дейност по разследване на престъпления, превантивна, контролна, административно-наказателна дейности в граничната зона, вкл. в зоната на ГКПП-тата. Съгл. чл.57 от ЗМВР, полицейски са вкл. органите на Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР.

Левовата равностойност на 1 евро е фиксирана и възлиза на 1,95583 лв., поради което тази на 350 евро – съответно на 684.53 лв.

Гореописаната фактическа обстановка непротиворечиво и категорично се установява от събраните на ДП доказателства – разпитите на свидетелите Д.С., Х.П., Н. Р., Й.А., обясненията на подсъдимия, протоколите за оглед на местопрестъпление и оглед на веществени доказателства, писмените доказателства – акт за встъпване в длъжност, длъжностна характеристика, график-разпределение на личния състав от дежурна смяна и др.

Предвид гореизложеното, съдът прие, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя напълно от събраните на ДП доказателства.

По правната квалификация на деянието:

При така установената и възприета фактическа обстановка, съдът намери, че със стореното подсъдимият от обективна страна е осъществил в реална съвкупност съставите и на двете престъпления, за които са му били повдигнати обвинения- по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК и по чл.304а вр. чл.304 ал.1 от НК.

По обвинението по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК:

Като **** на товарен камион, осъществяващ дейност по международен транспорт, подс.К. се е сдобил с виза за пътуване в рамките на ЕС. Такава обаче е нямал неговият племенник Й.А., укрит в кабината на камиона, който също е **** гражданин и е имал нужда от разрешение за пребиваване на територията на ЕС, вкл. Г., закъдето е пътувал. Същото

разрешение му е нужно, за да премине още първата външна граница на ЕС, която в случая, предвид неговия маршрут, е ГКПП "Капитан Андреево". Подсъдимият е знаел това. Тъкмо поради тази причина е укрil своя племенник, макар твърде неумело. С пресичането на границата на Република България го е превел през същата, без разрешение на надлежните органи на властта по смисъла на чл.280 от НК. Превеждането е станало чрез използване на МПС, преведеният е чужд гражданин.

С това са били осъществени от обективна страна всички признаци на престъплението по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК, каквато е правната квалификация на деянието, дадена от прокурора по обвинителния акт.

Вън от съмнение е, че от субективна страна подсъдимият е действал с пряк умиcъл. Преведеният е негов близък родственик, от представите му се е обхващало обстоятелството, че същият няма разрешение за преминаване на границата, самият подсъдим е преценил начина, по който да го укрие и го е сторил.

-

-

По обвинението по чл.304а вр. чл.304 ал.1 от НК:

Заеманата от свид.Х.П. длъжност *** в **** в ***** е установена от приобщените писмени доказателства – акт за встъпване в длъжност, протокол за запознаване с длъжността характеристика. С това се установява неговото длъжностно качество, което е от съществено значение за делото. Той е „длъжностно лице“ по смисъла на чл.93 т.1 б.„а“ от НК.

Освен това е и „полицейски орган“ по смисъла на ЗМВР, към който следва да се счита, че препраща нормата на чл.304а от НК. Съгл. чл.57 от ЗМВР полицейски са вкл. органите на Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР, а съгл. чл.142 ал.1 т.1 от ЗМВР пък, служителите на МВР са държавни служители - полицейски органи. Нормата на чл.30 ал.1 т.2, 3, 5 и 8 от същия гласи: „Контролната дейност се осъществява от органите на МВР в случаите, определени със закон, чрез проверки на документи и на място, гранични проверки, проверки за спазване правилата за движение по пътищата, на техническата изправност и регистрацията на МПС и пр.“

Вън от съмнение е и, че свид.Х.П. е действал при упражняване на служебните си правомощия и в длъжностно качество както по време на паспортната проверка на подсъдимия, респ. проверката на товарния камион, така и когато от прекия му ръководител му е било възложено да охранява камиона и пътуващите в него, тъй като са извършили престъпление. Това е видно и от нормите на чл.39 ал.3 ЗМВР: „Главна дирекция „Гранична полиция“ осъществява дейностите по чл.6 ал.1 т.1-3, 6-9 в граничната зона и в зоните на граничните контролно - пропускателни пунктове“, т.е – оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления, информационна, контролна, превантивна, административно-наказателна и предоставяне на административни услуги“, а така също и от длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност.

Безспорно е, че свид.П. е разполагал със служебни правомощия да задържи установените нарушители, а нормата на чл.102 ал.1 т.2 от ЗМВР го задължава „да не допуска преминаването на лица, предмети в тяхно владение и превозни средства, когато не отговарят на условията, предвидени в нормативен акт“. Това е длъжимото от него поведение в изпълнение на служебните му задължения в качеството му на длъжностно лице – полицейски орган.

Тъкмо за да не стори първото, т.е. да не изпълни горепосочените свои служебни задължения, подсъдимият му е предложил дар – сумата от 350 евро в три банкноти от 200, 100 и 50 евро, които е поставил между страниците на паспорта си и е подал същия на свидетеля. Той е извършил това, докато свидетелят го е охранявал до пристигане на компетентен разследващ орган и решаване на въпроса за отговорността за констатираното

нарушение при преминаване на държавната граница, което му е било възложено от прекия му началник свид.Р..

Очевиден е мотивът в действията на подсъдимия. Същите са били съвсем красноречиви, паспортът е бил предаден от него в ръцете на свид.П.. С поемането на паспорта от свидетеля, макар същият тогава още да не е знаел за поставените вътре банкноти, деянието е било довършено.

От субективна страна подс.К. е действал при пряк умисъл при извършване и на това престъпление - предвиждал е и е осъзнавал общественотоопасните последици от действието си, и е искал и пряко целял тяхното настъпване. Всички релевантни обстоятелства и съставомерни признаци от състава на това престъпление са се обхващали от представите му – че превозваното и укрито от него лице няма право да преминава през границата на България, както и че предлага дар – парична сума на длъжностно лице – граничен полицаи, който в момента изпълнява служебните си задължения.

Причина за извършване на деянието е желанието на подсъдимия на всяка цена да превози своя племенник до Г., където да направи опит да се установи и започне работа. В изпълнението на същата е бил готов да наруши установения правен ред.

По вида и размера на наказанието:

В условията на производство по реда на глава XXVII от НПК и то по реда на чл.371 т.2 от същия съдът на осн. разпоредбата на чл.373 ал.2 е длъжен да определи наказанието при условията на чл.58а от НК, съгласно който наказанието се определя или по реда на ал.1-3 от същия, или при условията на чл.55 от НК, ако съдът прецени, че и те са налице.

За престъплението по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК се предвиждат наказания „лишаване от свобода“ от 1 до 10 години и „глоба“ от 10 000 до 30 000 лв.

За престъплението по чл.304а от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до десет години без долна граница. Кумулативно е предвидено и наказание „глоба“ до 15 000 лв. също без долна граница.

Съдът, като прецени на общо основание всички отегчаващи и смекчаващи обстоятелства, установени по делото, намира следното:

Подс.К. е с чисто съдебно минало в България и несъмнено добри, положителни характеристични данни. Млад мъж, семеен, с *** деца, но без постоянна работа и несъмнено в затруднено материално положение. С цялостното си процесуалното поведение съдейства за разкриване на обективната истина и то още от първоначалния момент на образуване на ДП и извършване на първите действия по разследването. Изразява разкаяние и съжаление за стореното. Степента на обществена опасност на личността на децеа е незначителна.

Степента на обществена опасност на деянията е относително по - висока, но не и в сравнение с тази на случаите на извършени престъпления от същия вид.

Специален коментар заслужава обществената опасност на конкретното извършено престъпление по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК. Известно е, че превеждането на нелегални емигранти през територията на страната е един от най-сериозните актуални проблеми на държавата и обществото е особено чувствително към престъпленията от този вид, респ. недоволно от наказателната политика на държавата. Настоящото деяние няма никакви допирни точки с тези деяния, макар да съставлява престъпление от същия вид. Подсъдимият превозва и превежда без разрешение на надлежните органи на властта само едно лице, при това негов близък родственик – племенник. Върши го напълно безкористно. Същият е съвсем млад човек, едва на 24 години, превърнал в своя фикс-идея да се устрои в Г., възползвайки се от факта, че там вече има омъжена сестра, която би могла да му помогне. Подсъдимият многократно му е отказвал, осъзнавайки, че такова пътуване би било нелегално, но племенникът му го е заплашил, че ще потърси друг начин да осъществи намерението си.

Малко по-висока е степента на обществена опасност на деянието, съставомерно по чл.304а вр. чл.304 ал.1 от НК. Предложеният дар е на сравнително висока стойност, съпоставен с други случаи от съдебната практика на съдебния окръг. Предлагащото на подкуп на полицаи, в това число гранични, с цел избягване на отговорност за престъпления или административни нарушения също предизвиква силен, негативен обществен отзвук.

Обективната преценка на доказателствата изисква да се отбележи, че процесуалното поведение на подсъдимия действително е безукорно, самопризнанието е предприето незабавно и не с оглед смекчаване на отговорността, съдействието за разкриване на обективната истина е съществено, разкаянието съдът преценява като искрено и неподправено.

Като прецени гореизброените аргументи в тяхната съвкупност, съдът прие, че за престъплението по чл.280 ал.2 т.3 и т.4 вр. ал.1 от НК по делото са налице предпоставките на чл.55 ал.1 т.1 от НК за отмерване на наказанието под установения от закона минимум от една година. По отношение на това престъпление следва да се получат нужната тежест и се оценят подобаващо обстоятелствата, че превозваният е близък родственик на подсъдимия, превеждането през границата е безкористно, мотивът за извършване на престъплението е проява на съчувствие и оказване съдействие на собствен племенник за осъществяване на неразумно младежко желание.

Ето защо за това престъпление съдът наложи наказание «лишаване от свобода» за срок от 6 месеца, а на осн. чл.55 ал.3 от НК не наложи кумулативно предвиденото второ наказание «глоба».

За престъплението по чл.304а вр. чл.304 ал.1 от НК част от смекчаващите обстоятелства не са налице, респ. степента на обществена опасност е по-висока, поради което не са налице условия за приложение на чл.55 от НК в хипотезата на чл.58а ал.4 от същия. Ето защо съдът наложи наказанието за това престъпление при условията на чл.54 ал.1 от НК вр. чл.58а ал.1 от НК и като прецени, че наказанието «лишаване от свобода» следва да се наложи за минималния, установен от нормата размер от 1 година, след редукцията му по правилата на чл.58а ал.1 от НК го наложи за срок от 9 месеца. Наказанието «глоба» наложи в размер на 3000 лв., което съответства на становищата и на прокурора, и на защитника.

На осн. чл.23 ал.1 от НК съдът определи на подс.К. едно общо наказание «лишаване от свобода» измежду така наложените му до размер на по-тежкото от тях, а именно – за срок от 9 месеца, като не прецени необходимост от прилагане на чл.24 от НК, а на осн. чл.23 ал.3 от НК присъедини към него наказанието «глоба» в размер на 3000 лв.

В случая е съвсем очевидно, че за постигане целите на наказанието «лишаване от свобода» не се налага определеното общо такова да се изтърпява ефективно, поради което съдът отложи същото със срок от 3 години.

На осн. чл.53 ал.1 б.»б» вр. чл.307а от НК съдът постанови отнемане в полза на държавата на предмета на престъплението по чл.304а вр. чл.304 ал.1 от НК- една банкнота с номинал 200 евро със сериен № ****, една банкнота с номинал 100 евро със сериен номер *** ***** и една банкнота с номинал 50 евро със сериен № *** *****.

Разноски по делото са били направени само за преводач и същите следва да останат за сметка на държавата в лицето на органа, който ги е направил съобразно разпоредбата на чл.189 ал.2 от НК.

Мотивиран от изложеното съдът постанови присъдата си.

Председател:

